

"Ležala bih ispred Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, tako da su mi noge bile na mjestu gdje on činjaše sedždu. Kada bi se spuštao na sedždu, dotakao bi me (vrhovima prstiju) pa bih ja svoje noge povukla, a kada bi ustao, ja bih ih opet ispružila. U to doba u sobama nije bilo svjetiljki."

Aiša, radijallahu 'anhu, veli: "Ležala bih ispred Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, tako da su mi noge bile na mjestu gdje on činjaše sedždu. Kada bi se spuštao na sedždu, dotakao bi me (vrhovima prstiju) pa bih ja svoje noge povukla, a kada bi ustao, ja bih ih opet ispružila. U to doba u sobama nije bilo svjetiljki."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Aiša, radijallahu 'anha, govorila je: "Ja sam bila ispred Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, dok je on klanjao noćni namaz, ali s obzirom da je kuća bila uska, moje noge su bile prema kibli, između njega i mjesta gdje se čini sedžda." Kada je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao, ona bi pružila noge, a kada bi činio je sedždu, dotakao bi je, pa bi ona skupila noge. Kada bi ona vidjela da Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, želi učiniti sedždu, skupila bi noge, prije nego je dotakne. U kućama tada nije bilo svjetiljke, pa ona nije vidjela Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, da bi skupljala noge bez da je dodirne.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/5217>

